

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਨਤ
ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੇ ਛਾਇਓ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥ ੧॥ ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ
ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨॥੪੩॥੬੬॥

{ਪੰਨਾ 1217}

ਪਦਅਰਥ:- ਠਾਕੁਰ—ਹੇ ਮਾਲਕ-ਪ੍ਰਭੂ! ਜਨੁ—(ਤੇਰਾ) ਦਾਸ। ਸਰਬ—ਸਾਰੇ। ਸਹਜ—ਆਤਮਕ ਅਡੋਲਤਾ।
ਸੁਨਤ—ਸੁਣਦਿਆਂ। ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ—ਤੇਰਾ ਨਾਮ।1। ਰਹਾਉ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ—ਹੇ ਮਿਹਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ! ਸਾਗਰ—ਹੇ ਸਮੁੰਦਰ! ਜਸੁ—ਸੋਭਾ। ਜਾ ਕੇ—ਜਿਸ ਦਾ। ਛਾਇਓ—
ਖਿਲਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਰੰਗ—ਆਨੰਦ-ਕੌਤਕ। ਆਪੁ—ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ। ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ—ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।1।

ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ—ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ। ਝਾਰੀ—ਝਾਰੀ, ਮੈਂ ਝਾੜਦਾ ਹਾਂ। ਕੇਸਾਇਓ—ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ।2।

ਅਰਥ:- ਹੇ (ਮੇਰੇ) ਮਾਲਕ-ਪ੍ਰਭੂ! (ਤੇਰਾ) ਦਾਸ (ਤੇਰੇ ਦਰ ਤੇ) ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਦਿਆਂ
ਆਤਮਕ ਅਡੋਲਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਆਨੰਦ ਸਾਰੇ ਰਸ (ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)।1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਦਇਆ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ! ਹੇ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ! (ਤੂੰ ਐਸਾ ਹੈਂ) ਜਿਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਪਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਤੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਆਨੰਦ-ਚੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈਂ।1।

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਆਖ—ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਮਿਹਰ ਕਰ) ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ (ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ) ਮੈਂ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂ,
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਝਾੜਦਾ ਰਹਾਂ। ਮੈਂ ਅੱਠੋ ਪਹਰ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ
ਇਹ ਸੁਖ ਮਿਲਿਆ ਰਹੇ।2। 43। 66।